

متن پرسش

با سلام و عرض خسته نباشید: استاد گرانقدر در یکی از صحبت‌هایی که داشتیم، برای فهم راه‌گشایش این برهه از تاریخ انقلاب بمنظور فهم چگونگی تغییر نظام مفاهیم اتفاق افتاده و نحوه مواجهه نخبگان و مردم ما را به بازخوانی سال ۴۳ تا ۵۷ رجوع دادید. پرسش حقیق این است که در این سال قرار است چگونه و چه کمکی به ما انجام دهد و این بازخوانی چگونه باید اتفاق بیفتد تا بتواند کمک کند و چگونه و چه منابعی در این زمانه راهگشا هستند. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: یک بحث بسیار مهمی است که تفکر نسبت به آینده، همیشه با نظر به ریشه‌ها انجام می‌گیرد و در مورد انقلاب اسلامی نیز چنین است. در همین رابطه در بحث «گوش‌سپردن به ندای بی‌صدای انقلاب اسلامی» عرض شد:

«باید از خود پرسید چرا آن‌چه در آغاز انقلاب اسلامی قلب‌هایمان را متوجهی خود کرد، فراموش کرده‌ایم و به جای آن‌که همواره متوجهی حقیقت آن باشیم که امروز هم کار ما باید بر همان منوال باشد؛ به مطلوبات دیگری دل بسته‌ایم. در حالی‌که توجه به آن آغاز، تفکر تاریخی ما را به سرچشمه‌ای که ابتدا چندان روشن نبود، راهنمایی می‌کند. زیرا «این آغاز است که همواره در آینده پایدار می‌ماند»، و شما وقتی این را روشن‌تر خواهید یافت که به شأن بنیادین تذکرات بنیان‌گذار انقلاب اسلامی نظر کنید که قلب او را آن اشراق آغازین در بر گرفته و او گزارش‌گر آن است و البته این، بازگشت به گذشته نیست، بلکه معنابخشیدن به آینده است. و در این رابطه نیاز به نگاهی داریم که در انس با آن آغاز، همواره پاک و غیر آلوده مانده باشد و روح تاریخی انقلاب اسلامی را در منظر خود نگه داشته است. باز باید به صورتی به انقلاب اسلامی فکر کنیم که در آغاز، شروع شد تا آن اشراق در معنای تجلی به مقام تفکر آید و روشنی بخشد و یگانگی بین ما و انقلاب که چندی است پیش آمده، از میان برخیزد.»

در این مورد در جلسه‌ی اخیر عرایضی عرض شد. موفق باشید